

for revisionsydelsen kan blive påvirket af det vederlag, der aftales for konsulentydelsen. Yder revisionsvirksomheden derimod for en kunde alene rådgivning, er revisor stillet som alle andre rådgivere med hensyn til vederlæggelse for rådgivningsydelsen. Der er således intet til hinder for, at revisor i en situation, hvor der ikke samtidig leveres ydelser efter § 1, stk. 2, til samme kunde benytter sig af betalingsformen "good cure - good pay". "Good cure - good pay" omhandler de tilfælde, hvor honorarets størrelse gøres afhængigt af det udførte arbejde. Honoraret kan for eksempel være en procentdel af de besparelser, som en virksomhed opnår ved at følge råd fra en konsulent, eller på anden måde være gjort afhængigt af det økonomiske resultat af arbejdet, f.eks. honorar ved kundens gen salg af ydelser, den opnåede tilførsel af kapital, prisen ved køb eller salg af en virksomhed m.v.

Ved, som sket i stk. 3, at lægge et generelt forbud mod resultatafhængigt vederlag m.v. også, hvor der er tale om en "blandet" situation, dvs. hvor revisionsvirksomheden både erklærer sig om og f.eks. yder rådgivning og assistance til den samme kunde, går lovforslaget videre end EU-henstillingen om revisorers uafhængighed. Henstillingen fastslår om denne situation således blot, at revisors uafhængighed kan være truet, og at revisor alene skal afstå fra den type honorering (eller fra at erklære sig om den pågældende kunde), hvis der konkret ikke kan opstilles forholdsregler, der sikrer uafhængigheden tilstrækkeligt. Af hensyn til den synlige uafhængighed og for at undgå tvivl om hvilke forholdsregler, der i en sådan situation måtte være tilstrækkelige, er det fundet rigtigst helt at forbyde denne form for vederlæggelse, når revisor tillige erklærer sig om den pågældende kunde. Dette er i overensstemmelse med Revisorkommissionens forslag i betænkning nr. 1411 fra januar 2002.

Til § 14

Kapitel 9 omhandler den lovpligtige kvalitetskontrol, der med udgangspunkt i EU-henstillingen om kvalitetssikring (2001/256/EF) foreslås indført i Danmark.

Forslagets § 14, stk. 1, fastslår, at alle statsautoriserede og registrerede revisorer samt alle revisionsvirksomheder har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol. Pligten gælder således både på person- og på virksomhedsniveau. Kvalitetskontrollen tager udgangspunkt i den enkelte revisionsvirksomhed, hvorved alle revisorer, der udfører virksomhed i henhold til § 1, stk. 2, vil blive omfattet, idet sådan virksomhed kun må udføres i revisionsvirksomheder, jf. § 12, stk. 1. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register

over revisionsvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, og vil således være i besiddelse af de fornødne oplysninger til udvælgelsen. Via revisionsvirksomheden vil kontrollen kunne rettes mod den enkelte revisor. Det forudsættes derfor, at kontrollen foretages på virksomhedsniveau. Ved udvælgelse til kontrol tages der således udgangspunkt i den enkelte revisionsvirksomhed og ikke i den enkelte revisor.

På denne baggrund er det fundet rigtigst, at det alene er ejerskabet af revisionsvirksomheden, der er afgørende for, om kontrollen af virksomheden skal foretages af en statsautoriseret eller en registreret revisor. Alle revisorer i en registreret revisionsvirksomhed vil således skulle kontrolleres af en registreret revisor, mens alle revisorer i en statsautoriseret virksomhed vil skulle kontrolleres af en statsautoriseret revisor.

En revisor, der praktiserer alene, betragtes som én revisionsvirksomhed, jf. bestemmelsen i § 12, stk. 1, hvorefter opgaver i henhold til § 1, stk. 2, alene kan udføres i revisionsvirksomheder. Det samme gælder revisionsvirksomheder med flere kontorsteder. Revisionsvirksomheder, der indgår i samarbejder og kon torfællesskaber uden integreret økonomisk fællesskab, udgør derimod hver for sig én virksomhed.

Ved kontrol af en revisionsvirksomhed med flere afdelinger må kontrollanten indledningsvis tage stilling til hvilke afdelinger af virksomheden, der skal udvælges. Herefter skal det besluttes hvilke konkrete revisorer, der skal underkastes kontrollen. Det forhold, at en revisionsvirksomhed med flere revisorer udvælges til kontrol, vil altså ikke nødvendigvis indebære, at alle statsautoriserede eller registrerede revisorer i virksomheden underkastes kontrol.

Når en revisionsvirksomhed med flere afdelinger udtages til kontrol, skal det i henhold til EU-henstillingen om kvalitetssikring sikres, at et passende antal af virksomhedens afdelinger kontrolleres. Omfanget af kontrollen, dvs. antallet af afdelinger og enkeltrevisorer der udtages i den udvalgte virksomhed, vil dels afhænge af virksomhedens størrelse, dels af kvaliteten af virksomhedens interne procedurer for kvalitetssikring og efterlevelsen heraf.

Hvis en statsautoriseret eller registreret revisor nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fratage vedkommende beskikkelsen, jf. forslagets § 6, stk. 1, nr. 2. Hvor det er revisionsvirksomheden - og ikke den enkelte revisor - der nægter at lade sig underkaste kvalitetskontrol, er forholdet reguleret i § 12, stk. 1.

I det omfang der i de økonomiske rådgivningskontorer, der er tilknyttet eller drives under Dansk Landbrug eller Dansk Erhvervsgartnerforening, jf. § 12,